
483

Wet van 25 oktober 1989 tot wijziging van bepalingen die verband houden met de persoonlijke verschijning van partijen in civiele procedures

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is met het oog op een doelmatig verloop van contentieuze civiele procedures voorschriften die betrekking hebben op de persoonlijke verschijning van partijen, alsmede enige andere bepalingen in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

Het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering¹ wordt als volgt gewijzigd:

A. Na artikel 19 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende als volgt:

Artikel 19a

Een verschijning van partijen kan ook worden bevolen tot het geven van inlichtingen aan de rechter. De rechter kan daarbij of op een later tijdstip aan partijen of aan een van hen bevelen bepaalde stellingen bij de verschijning mondeling toe te lichten of bepaalde op de zaak betrekking hebbende bescheiden over te leggen. De bescheiden moeten uiterlijk op een door de rechter bij het bevel te bepalen dag voor de datum van de verschijning aan hem en in afschrift aan de wederpartij zijn overgelegd.

De rechter ondervraagt de partijen. Deze kunnen, ook bij monde van haar raadslieden, elkander vragen stellen, behoudens de bevoegdheid van de rechter om te beletten, dat aan een bepaalde vraag gevolg wordt gegeven.

Van het verhandelde wordt een proces-verbaal opgemaakt dat na voorlezing door de rechter en door de griffier, alsmede door partijen wordt ondertekend. Weigert een partij te ondertekenen of verklaart zij dit niet te kunnen, dan wordt die weigering, of die verklaring inhoudende de oorzaak van verhindering, in het proces-verbaal vermeld. Bij een in het procesverbaal op te nemen beschikking bepaalt de rechter de terechtzitting tot voortzetting der zaak bestemd.

Een verklaring omtrent door haar te bewijzen feiten kan ten voordele van de partij die haar aflegde geen bewijs opleveren. Overigens kan de rechter uit de afgelegde verklaringen, uit een niet-voldoen aan een bevel als bedoeld in het eerste lid tot het toelichten van stellingen of het overleggen van bescheiden, uit een niet-verschijnen of uit een weigering om te antwoorden of het proces-verbaal te ondertekenen de gevolgtrekking maken, die hij geraden zal achten, behoudens hetgeen in artikel 181 is bepaald.

B. In artikel 46 wordt tussen het huidige eerste en tweede lid een nieuw lid ingevoegd, luidende:

Indien alle partijen zijn verschenen en daarmee instemmen, kan een uitspraak als bedoeld in het eerste lid door de rechter worden gedaan bij een verschijning van partijen als bedoeld in de artikelen 19 en 19a.

C. Na artikel 141 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende als volgt:

Artikel 141a

Nadat de verweerder zijn conclusie heeft voorgedragen of, ingeval het geding het verzet tegen een bij verstek gewezen vonnis betreft, nadat de opposant zijn conclusie van eis heeft voorgedragen, beoordeelt de rechter of de zaak geschikt is voor een verschijning van partijen als bedoeld in de artikelen 19 en 19a, dan wel een van beide. Indien de zaak hem daartoe geschikt voorkomt, beveelt de rechter op een terechtzitting welke plaatsvindt ten hoogste veertien dagen nadat de in de vorige volzin bedoelde conclusie is voorgedragen, dat op een door hem te bepalen tijdstip een verschijning van partijen zal plaatsvinden.

Wordt geen verschijning van partijen bevolen, dan deelt de rechter zulks op de in de tweede volzin van het eerste lid bedoelde terechtzitting mede. Van de mededeling wordt aantekening gehouden in het proces-verbaal van de zitting. Tegen de beslissing dat geen verschijning van partijen wordt bevolen staat voor partijen geen hogere voorziening open.

D. Artikel 145 komt te luiden:

In spoedeisende zaken kan de rechter, op verzoek van de eiser, bepalen dat geen gelegenheid zal worden gegeven tot het nemen van conclusies van repliek en dupliek. De beschikking wordt vermeld aan het hoofd van het exploit van dagvaarding.

E. In artikel 347 wordt tussen de huidige twee leden een nieuw lid ingevoegd, luidende:

Artikel 141a is niet van toepassing.

F. In artikel 182 wordt na «202, eerste en derde lid, » ingevoegd: 203.

G. De negende afdeling van de derde titel van het Eerste Boek vervalt.

ARTIKEL II

De onderdelen C, D en E van artikel I van deze wet zijn niet van toepassing op zaken die aanhangig zijn gemaakt voor de dag waarop zij in werking treedt.

ARTIKEL III

Deze wet treedt in werking met ingang van de tweede kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 25 oktober 1989

Beatrix

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Uitgegeven de *eenendertigste* oktober 1989

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Zie voor de behandeling in de
Staten-Generaal:

Kamerstukken II 1985/86, 1986/87,
1987/88, 1988/89, 19 574

Hand. II 1988/89, blz. 2467

Kamerstukken I 1988/89, 19 574, (187,
187a, 187b).

Hand. I 1989/90, zie vergadering d.d. 24
oktober 1989

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 3 juli
1989, Stb. 289.